

SVJEDOCENJE KOSOVSKEG ZASTUPNIKA

Author: [IWPR](#)
[ICTY](#)

Prkosni veteran OVK-a podrzava "likvidaciju" navodnih izdajnika i srpskih kolaboracionista

Ugladjeni kosovski parlamentarac Jakup Krasnici (Jakup Krasniqi) posljednji je u nizu veterana Oslobođilacke vojske Kosova (OVK) koji se, na sudjenju svojim bivsim suborcima u Hagu, pojavio kao nevoljni svjedok optuzbe.

Krasnici je u sud stigao tek posto mu je poslan obavezujuci nalog (subpoena). Sa sobom je donio citavu gomilu papira uz pomoc kojih je namjeravao obraniti trojicu optuzenika.

"Cak i danas smatram da OVK . . . nije pocinila zlocine za koje se tereti", rekao je on pred sudom. "I ne vidim niti jedan razlog da se njeni pripadnici nalaze na optuzenickoj klupi."

Krasnici je svjedocio u postupku protiv Fatmira Ljimaja (Fatmir Limai), Isaka Muslijua (Isak Musliu) i Haradina Balje (Haradin Bala), koji su optuzeni da su, u razodblju od maja/svibnja do srpnja/jula 1998., upravljali okrutnim zatvorskim logorom Lapusnik. Radi se o mjestu gdje su Srbi i njihovi navodni albanski pomagaci bili izglednjivani, premlacivani i ubijani.

Nekadasnji glasnogovornik OVK-a i danasnji visoki funkcionar Demokratske partije Kosova (DPK) odavao je – svakim svojim gestom – osobu izuzetno iskusnu u javnim nastupima.

Pedantno odjeveni i samopouzđani svjedok iskoristio je priliku da pokaze svoj talenat, a sve u nastojanju da obrani svoje suborce i dokaze da je citavo sudjenje politicki motivirano.

Tuzioci su, medjutim, s ociglednim zadovoljstvom saslušali njegovu nepokolebljivu podrsku svemu onome sto je jos od 1997. – kao i tokom citavog razodblja koji je naznaceni u optuznici – OVK cinila kao pokretac kampanje "likvidacije" Albanaca koji su bili osumnjiceni za suradnju s beogradskim rezimom.

Tokom veceg dijela zasjedanja odrzanog 10. veljace/februara tuzioci su insistirali da svjedok pojasni saopćenja OVK-a koja su u novinama na albanskom jeziku bila objavljivana pocevsi od kraja 1997. U tim se saopćenjima albanskim pobunjenicima pripisuju u zasluge ne samo napadi na srpske snage, nego i na Albance koji su navodno suradjivali sa Srbima.

Iz jednog od tih dokumenata, koji potice iz ozujka/marta 1998., tuzioci su izdvojili i pod lupu stavili recenicu koja glasi "Smrt neprijateljima i izdajnicima".

Stavljajuci naocale da bi pogledao dokumentaciju, Krasnici je istakao kako su doticna saopćenja pisana u propagandne svrhe i da stoga ne mogu na sudu biti koristena kao dokazi koji se odnose na ono sto se zaista zbivalo na terenu.

No, vec i na sam spomen "kolaboranata", svjedoka je obuzeo gnjev.

“[Srpski rezim] nije na Kosovu mogao funkcionirati samo uz podršku policije i vojske”, rekao je on pred sudom. “[Taj] aparat je svoje pipke pustio u sve [oblasti] javne uprave. Kosovom se vladalo uz pomoć kolaboranata, onih koji su bili sluge policije i vojske.”

Svjedok je izjavio i da se OVK sa izdajnicima obračunavala na način koji joj se cinio najpodesnijim.

“OVK je stalno upozoravala [te] ljude da se uzdrže od takvih aktivnosti i da ne podrivaju oslobodilački rat. U slučajevima kada bi takve osobe načinile veliku štetu albanskom narodu . . . operativno krilo OVK-a [ih] je ubijalo”, rekao je on.

“Takvi ljudi nisu ni zaslužili bolju sudbinu, jer su bili sluge najzločinackijeg režima koji je u Evropi vidjen nakon Drugog svjetskog rata.”

A kada su ga tužioci upitali kako je utvrđivano tko je kolaborant, Krasnici je iznio stav da su svi koji su ubijeni zasigurno bili i krivi, napominjući: “Čak su i djeca bila svjesna [toga] u selima u kojima su živjela.” Odmah potom, Krasnici je potvrdio i da u to vrijeme nije postojao način da se protiv takvih osoba pokrene nekakav sudski proces.

Tužioci pak tvrde da su etiketu izdajnika zaradili i mnogi od onih koji su se zapravo suprotstavljali srpskom režimu, i to iz jednostavnog razloga što su bili u poslovnom ili bilo kakvom drugom kontaktu s etničkim Srbima.

Krasnici se, na drugoj strani, protivi tome da se ovim aktivnostima OVK-a pridaje pretjerano značenje.

“Truditi se oko toga da OVK bude [prikazana kao] vojska koja se bori protiv Albanaca, a ne protiv beogradskog režima, znači opirati se istini; sa stvarnim zbivanjima to nema nikakve veze”, rekao je svjedok pred sudom.

Međutim, usprkos ogorčenom otporu svjedoka da na bilo koji način okrivi svoje bivše suborce, čini se da Krasnicijevo svjedočenje, barem za sada, mnogo više ide u prilog optuzbi.

Postojanje kampanje protiv tobognih izdajnika navode iz optuznice može učiniti samo još uvjerljivijim. Zahvaljujući toj kampanji bit će također pokazano da su svi zločini koji su se odigrali u Lapusniku bili činjeni u sklopu “sireg ili sistematskog” napada na civilno stanovništvo – što pak predstavlja neophodan preduvjet da bi optuzeni uopće mogao biti osuđen za zločine protiv čovječnosti.

Krasnici je govorio i o povijesti OVK, potvrdivši tezu tuzilastva da se ta organizacija još polovinom devedesetih razisla s glavnom strujom u Demokratskom savezu Kosova (DSK), i to zato što je bila nezadovoljna taktikom pasivnog otpora. Tužioci se nadaju da će uspjeti dokazati kako su neke od otmica Albanaca koje je izvršila OVK bile zapravo posljedica političkih nesuglasica.

Svjedok je također potvrdio i danas relativno nespornu činjenicu da je već 1998. OVK imala generalstab, kao i da je funkcionirala na načelu operativnih zona. U cilju dokazivanja optuzbi za ratne zločine, tuzilastvo prvo mora pokazati da je pokret protiv kojeg se Beograd borio već polovinom 1998. doista predstavljao, makar u najširem smislu shvaćenu – “organiziranu oružanu silu”.

Krasnicijevo svjedočenje trebalo bi biti nastavljeno sljedećeg tjedna, kada će i zastupnik okrivljenog također biti u prilici ispitati svjedoka.

Michael Farquhar je izvjestac IWPR-a iz Haga.

Location: Kosovo

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/svjedocenje-kosovskog-zastupnika>